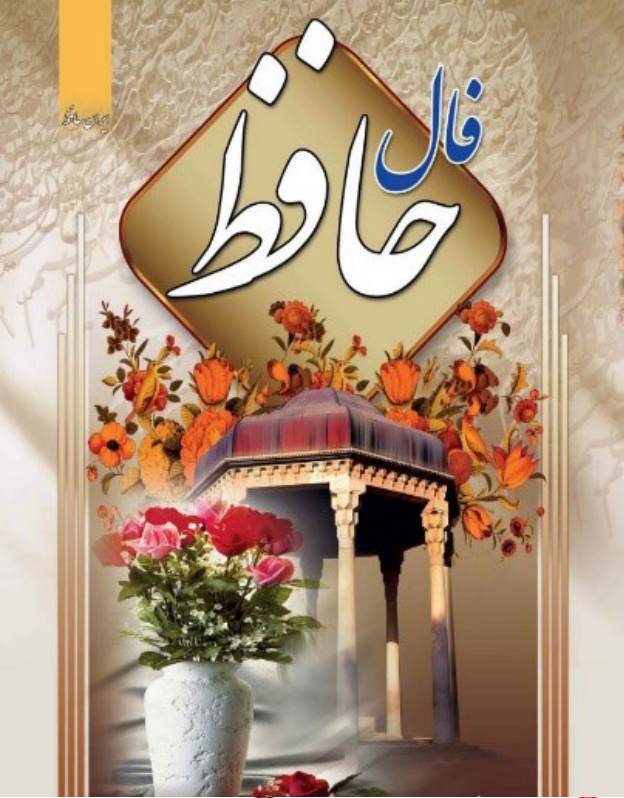


طلوع روزنامه فرهنگی / سیاسی / اجتماعی / ورزشی		صاحب امتیاز، مدیر مسئول و سردبیر: محمد مهدی جعفری زاده
شماره استاندارد بین المللی روزنامه طلوع (شاپا) : ۸۰۰۲-۵۸۷۳	ISSN: 5873 - 8002	عضو شرکت تعاونی مطبوعات کشور
شیراز: خیابان انقلاب (نادر) / نیش پارک انقلاب / مجتمع رز / طبقه اول	تلفن: ۰۷۱-۳۲۳۴۴۷۷۲	فاکس: ۳۲۳۴۴۷۷۱
کازرون: خ قدمگاه / پایین تر از تقاطع امیر کبیر	۰۷۱-۴۲۲۲۹۲۴۶	پست الکترونیک: toloudaily@gmail.com
حساب جاری سپهر ۰۱۰۱۴۵۵۸۳۷۰۰۱ بانک صادرات	به نام روزنامه طلوع	آدرس سایت: www.tolounews.com
مروانماه اخلاقی: tolounews.com/Regulations.aspx		چاپخانه: خلیج فارس
یکشنبه ۳۰ آذر ۱۳۹۹ • شماره ۲۹۶۹ • قیمت در کازرون ۳۰۰۰ تومان		



امروز شما



	فروردین
	مهر
	آبان
	آذر
	خرداد
	تیر
	مرداد
	شهریور

کار شما مربوط به خود شماس، از ایرادها و ناخشنودی‌های مردم و اطرافیان در مورد کاری که شروع کرده‌ای ناراحت نشو و به تلاش خود ادامه بده.

خیلی ناامید هستی. دست از ناامیدی بردار و دلت را قوی کن که کلید هر در بسته‌ای، دعاست. از دورویی و تزویر دوری کن.

مال اندوز و مردم آزار نباش. به فکر زندگی و لذت‌های آن باش. اقتدر تلاش کن که سعادتمند و راحت زندگی کنی.

شما شب و روز به فکر محبوب هستی و از حوادث اطراف خود بی‌خبر هستی. مطمئن باشی که به مراد دلتان می‌رسی.د

شما آدم حساسی هستی و پیوسته با طبع لطیف خود می‌سازید. به دنبال زیبایی‌ها و طبیعت هستی و روی هم رفته آدم خوشبختی خواهید بود. همت کنید که بیشتر به موفقیت برسید.

به کمک دوستان خود به سعادت و نیکیبختی می‌رسی. پس سعی کن آنها را نیازاری و همیشه به یاد داشته باش که آنها نیز در موفقیت تو نقش داشته‌اند.

عکس های روز:



کار عجیب پیرزن ۹۹ ساله بعد از شکستِ کرونا



لست سکند: زن سالخورده پس از شکست کرونا حرکت جالبی از خود نشان داد که او را به سوژه رسانه‌ها تبدیل کرد. حرکت دست زن ۹۹ ساله اهل کرواسی پس از شکست کرونا بازتاب مثبتی در فضای مجازی داشت. مارگارتا کرانجیسس زمانی که بهبودی او از ویروس کرونا محرز شد انگشت شصت خود را به نشانه خوب بودن به پزشکان نشان داد. این زن سالخورده از اواخر اکتبر در بیمارستان دولتی اوگولین واقع در شهر کارلواتس بستری بود. او روز پنجشنبه پس از سه هفته بستری بودن در بیمارستان مرخص شد. خانم کرانجیسس که حرکت شصتش در بیمارستان او را در رسانه‌ها به چهره‌ای مشهور تبدیل کرد به روزنامه محلی Vecernij List (کرونا) تمام شد و من اکنون حالم خوب است.» این زن سالخورده با وجود کهولت سن، حالش وخیم نبود. بنا به گزارش Croatia Week کرانجیسس که با نام مستعار باکا نیز شناخته می‌شود از دو جنگ جهانی جان سالم به در برده و به ندرت به

یلدا را چرا جشن می‌گیریم؟



صیفی هم بوده و یک جور زمان استراحت مردم کشاورز محسوب می‌شده است. (فراوش نکتید به اندازه کارمندان عصر ما، آن زمان کشاورز در ایران زندگی می‌کرده است) پس همه دور هم جمع می‌شدند و جشن تولد خورشید و استراحت برداشت محصولشان را یک کاسه می‌کردند و برای فصل جدید و فعالیت‌های تازه‌شان، آماده می‌شدند.

پیشینیان چطور جشن می‌گرفتند؟

در این باره، شاید چیزهایی از بزرگ‌تره‌ایمان شنیده باشیم؛ اینکه محفل خانواده‌ها با گرمای کرسی حسابی گرم می‌شده. خوش‌سخن‌ها، قصه و ترانه می‌خواندند و آجیل و شب‌چره می‌خوردند (شب‌چره، دانه‌هایی مثل گندم و نخود برشته، تخمه هندوانه و کدو، بادام، پسته، فندق، کشمش، انجیر و توت خشک است) البته که گوشه گوشه ایران، بنا به فرهنگی که داشتند، از سر ذوق، چیزهایی به مراسمشان اضافه می‌کردند، اما به نظر می‌رسد کرسی نقش لاینفکی داشته تا جایی که میراللهی همدانی معتقد است:

تا می‌توانی ز فرش چو کرسی جدا مباح آتش به فرق ریز و مکن اختیار برف راستی همین یلدای ما در میان رومیان به نام «تاتالیس انویکتوس» نامیده می‌شده است که یعنی روز مهر شکست ناپذیر. به هر حال آن قبل‌ترها با وجود اینکه از اینترنت خبری نبوده، فرهنگ‌ها با هم ارتباط محدودی داشتند و گاهی با تاجران و بازرگانان از قومی به قوم دیگر سفر می‌کردند. گر چه حرف درباره این فرهنگ کهن، بسیار است، قول داده بودیم، ساده و مختصر بگزارش کنیم. امیدواریم بر دلتان نشست باشد و در ذهنتان به یادگار بماند. راستی اگر اهل شهر و دیاری هستید که برای یلدا رسم ویژه‌ای دارید یا در گذشته داشته‌اید، حتماً برایمان بنویسید. یلدای سرخ‌گوتان، به دور از کرونا...

تزئین یلدایی

خواندنی

توصیه های کرونایی مهوش صبر کن برای شب یلدا



مهوش صبر کن بازیگر سینما و تلویزیون و همسر محمود پاک‌نیت ضمن مرور خاطرات شیرین کودکی‌اش از برگزاری شب یلدا در شیراز، نسبت به خطر عادی انگاری کرونا هشدارهایی داد.

به گزارش جام‌جم آنلاین، مهوش صبرکن بازیگر پیشکسوت

سینما و تلویزیون با تأکید بر ریشه‌دار بودن یلدا در تاریخ ایرانیان، گفت: تهران اکثراً شامل مهاجرانی از شهرهای کوچک و بزرگ است؛ مهاجرانی که عمدتاً آداب و رسوم و فرهنگ زادگاهشان را نتوانستند درست به تهران منتقل کنند. من شیرازی اصلاً هستم و حدوداً ۷ سال است به تهران آمدم. البته اقوام و پسر بزرگم همراه با خانواده‌اش همچنان در شیراز زندگی می‌کنند. در شهرستان صفا و صمیمیتی در برف بازی، نوروز، شب یلدا، چهارشنبه سوری ... است که کمتر در تهران دیده می‌شود. قدیم‌ترها در آستانه شب یلدا خانم‌های کدبانوی شیرازی گندم بو می‌دادند که من الان دلم پر می‌زند برای یک دانه از آن گندم برشته‌ها. وسایل و جایی نبود که هندوانه را سرد و دست نخورده تا شب یلدا نگه دارند، البته در بعضی از شهرستان‌ها مثل استان یزد دیده‌ام که مثلاً انار را زیر خاک نگه می‌دارند تا هر زمان که بخواهند از آن استفاده کنند، اما همه استان‌ها مثل یزد نیست که انار زیاد داشته باشد برای ذخیره کردن.

بازیگر سرایلهایی چون «پس از باران»، «جراحت» و «پرستاران» تأکید کرد: آن زمان هم خانواده آقدر عیالوار بود که نمی‌توانست شب یلدا را خیلی پر زرق و برق برگزار کند. با اینکه پدر من کاسب بود و ما وضعیت مالی نسبتاً خوبی داشتیم، اما زرق و برق امروز در سفره‌هایمان اصلاً وجود نداشت و کسی در بند این نبود که ده مدل غذای رنگ و وارنگ برای این شب درست کند. خاطرم هست نوجوان که بودم مادرم برایمان نقل پیرزن (پاپ کورن) درست می‌کرد که از تنقلات موردعلاقه‌مان در شب یلدا بود و آن را همراه با تخمه آفتابگردان و تخمه هندوانه می‌خورديم. در این شب پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌هایی که کمی سواد داشتند حافظ خوانی می‌کردند و اگر نداشتند پدر و مادرهایمان این وظیفه را بر عهده می‌گرفتند. البته در گذشته قرآن خوانی و حافظ خوانی بعضاً به سواد هم برنمی‌گشت.

چون خیلی‌ها سواد خواندن و نوشتن نداشتند، اما قرآن و شیرین برنامه‌های شاد پخش می‌کرد و شب یلدا هر کسی هم که می‌خوايید پدرم همراه با دایی‌هایم تا صبح تلویزیون تماشا می‌کردند و شطرنج و تخته نرد بازی می‌کردند. صبرکن در پاسخ به اینکه کدامیک از غزل‌های حافظ را بیشتر دوست دارد، گفت: به عنوان یک شیرازی می‌گویم که تمام غزل‌های حافظ یکی از یکی قشنگ‌تر هستند. منتها یکسری از غزل‌ها چون زیاد تکرار شده در اذهان مردم آشناتر هستند، اما یکسری دیگر خیلی تکرار نشده‌اند و مسلماً برای مردم ملموس نیستند. او افزود: خوشحالم که حدود ۶۰ درصد آداب و رسوم شیرازی‌ها توسط خود شیرازی‌ها حفظ و نگه داری شده و اگر به منازلشان بروید هنوز همان حال و هوای زیبا و پر از صمیمیت وجود دارد. روزگار هر چقدر سخت شود، شیرازی‌ها با یک دمی ساده و ترشی دور هم جمع می‌شوند و شادند. این را هم بگویم که خانم‌های شیرازی یک عادت قشنگ دیگر هم دارند که خود من هم تا چند سال پیش آن را در تهران انجام می‌دادم. تخمه‌های وسط طالبی را جدا می‌کنند، می‌شورند و در آبلیمو یا آبغوره و نمک خیس می‌دهند و تفت می‌دهند برای روزهای زمستان. در تهران هر زمانی که این کار بسیار خوششان آمده و لذت بردند.

صبرکن در پایان دوره‌می‌ها را در ابتلای سالمندان به کرونا بسیار تأثیرگذار دانست و خطر نشان ساخت؛ در آستانه شب یلدا هستیم و این شب برای همه ما ایرانی بسیار ارزشمند است. هرچند طبق خیره‌ای منتشر شده آمار بستری مبتلایان به کرونا با اجرای محدودیت‌هایی در کشور کمی کاهش یافته، اما هنوز تا رسیدن به واکسن و داروهای کارآمد برای درمان این بیماری راه مانده. از آنجا که دوره‌می‌های یلدایی معمولاً در منزل بزرگترهای فامیل برگزار می‌شود، ممکن است خدای نکرده خطراتی به بار آورد که جبران‌ناپذیر باشد؛ بنابراین بهتر است مردم همکاری کنند و دوره‌می‌ها و مهمانی‌هایشان را بگذارند برای زمانی که به امید خدا این بیماری از بین برود.